मानचमसानां द्विर्यजति सकृदितरेषां द्विर्हुतान्सदो हरन्ति सकृद्धुतान्द्विर्द्विर्यजत्या-श्रावं प्रशास्तर्यजेति प्रशास्तुः सम्प्रैषो ब्रह्मन्यजेति ब्राह्मणाच्छंसिनः पोतर्यजेति पोतुः नेष्टर्यजेति नेष्टुरग्नीध्रयजेत्यग्नीधस्तान्सदो हरत्ययाऽग्नीदित्युक्त्वा द्विदेवत्या-न्संभक्षयत इति · मानवे च मध्यतःकारिणां चमसाध्वर्यवो वषट्कृतानुवष-ट्कृते जुह्वति होतृकाणां चमसाध्वर्यवः सकृद्धुतांश्चमसानिति · चमसाध्वर्यवोऽपि दशैव भवन्ति चमसानां दशत्वात् अत्र तु नव · चमसेष्वध्वर्युरिव कुर्वन्तीति चमॅर्यवः ततश्चाव्यापृते अध्वर्युरेव चमसान्जुहुयात् व्यापृते तु चमसाध्वर्यव इति पितृभूतिः ।

प्रेष्यति च प्रैतु होतुश्चमसः प्र ब्रह्मणः प्रोद्गातॄणां प्र यज्ञमानस्य प्र यन्तु सदस्यानाꣳ होत्राणां चमसाध्वर्यव उपावर्तध्वꣳ शुक्रस्याभ्युन्नयध्वमिति (४. २. १. २१) ॥३॥ चशब्दादध्वर्युः होमानन्तरमेव प्रेष्यति · प्रैतु होतुः सम्बन्धी चमसः न हि चमसोऽप्रणीयमानः प्रैति तेनार्थाच्चमसाध्वर्युः प्रेष्यते प्रणय होतुश्चमस-मिति · एवं प्र ब्रॅण इत्यादीनामपि द्रष्टव्यम् · प्रोद्गॅणामिति यद्यप्येको मुख्य उद्गाता तथापि बहुवचनात्त्रयोऽपि संनिहिताः स्तोत्रकारिणो भक्षयितारो गम्यन्ते · प्रयन्तुॅस्यानामिति पूर्वेषामेवानुवादः होत्रादीनां सदसि भवानां स-म्बन्धिनश्चमसाः प्रयन्तु अतश्चात्राप्यवसानं कर्तव्यम् · होॅणां प्रशास्त्रादीनां चमॅर्यवः यूयं मामुपावर्तध्वं[1] चमसैः सह · शुक्रस्य द्रोणकलशस्थसोमस्य अभ्यु-ॅध्वमभिपूरयध्वं तानेव चमसान् · यद्यपि समाख्यानादुन्नेतुरुन्नयनम् तथाप्यस्मादेव प्रैषविशेषश्रवणाच्चमसाध्वर्यव एवोन्नयेयुः ।

आगम्य प्रतिप्रस्थाता शेषꣳ शुक्रपात्रेऽवनयति ॥४॥ आगम्य यूपदेशा-दुभयोरागमनानन्तरं प्रॅता मन्थिशेषं शुॅयति ।

तꣳ स होतृचमसे ॥५॥ तं मन्थिशेषमिश्रं शुक्रशेषं सोऽध्वर्युः होॅसे ऽवनयति भक्षार्थम् ।

पञ्चसून्नयन्ति ॥६॥ बहुवचनाद्ये चमसाध्वर्यवः प्रेषिताः होत्राॅन्नयध्व-मिति (३) अतस्ते चमसाध्वर्यव एव द्रोणकलशात्पॅसु स्वस्वचमसेषु सोममुन्नॅन्ति ।

---

१) मा उपा॰ A. गां उपा॰ B.